

thơ' nguyên thể hùng sb62

LỜI NÀO ANH NHỚ,
LỜI NÀO EM QUÊN?

Hiên đời từng giọt hoàng hôn,
Rơi thắm góc phố,
tóc đông nắng gầy.
Tôi buông nhẹ nhẹ bàn tay,
Vuốt hờ giọt nhớ, rớt đầy mắt sâu.
Ru em,
biết rẽ về đâu?
Lời nào anh nhớ, lời nào em quên.
Lời nào tiễn tháng năm quen,
Bên ly rượu đắng nghiêng mềm môi say.
Thời gian... từng giọt buồn rơi,
Trong muôn giọt ấy có lời em không?
Mà sao tôi xôn xao lòng,
Vì em... bên ngã
tôi vẫn long đong phận người,
Tàn đông, nghe gió khóc cười,
Tôi hoang vu lạc, ngậm đời phong ba.

(Sài Gòn mùa đông 2017)

EM VỀ CHẢI TÓC SÔNG THỪA

Trong tôi vẹn một tình yêu,
Trong tôi dịu ngọt sớm chiều nhớ ai.
Ngoài kia biển rộng sông dài,
Riêng tôi ấm một khung trời bình yên.
Một khung trời nhỏ dịu em,
Tôi ru năm tháng,
ru quên bão bùng.
Cuối đời xin vạn lần thương,
Gió mưa lắng tạnh trên đường tình nhau.
Chung vai
vun vén bền lâu,
Thức trăng ngủ muộn vịn cầu hẹn xưa.
Em về chải tóc sông thừa,
Gọi xuân xanh lại đong đưa tuổi mình.
Bên nhau
thấp ngon lúa tình,
Đốt nhau cháy ngon bình minh sắp tàn.

Saigon 27/10/2017

BÔNG DỪNG QUAY QUẮT GỌI CẢNH NGƯỜI...

Cổ say
chợt thoáng quên em,
Tìm dăm ba phút bình yên chạm lòng.
Mà sao
em mãi lòng vòng,
Tận trong vô thức, tận cùng men cay.
Tàn đêm

và đã cạn chai,
Vẫn em lưới mộng trùng vây bốn mùa.
Ta phơi hồn giữa nắng mưa,
Bỗng dưng quay quắt... như vừa nhớ ai.
Đêm nay lại lừng lơ say,
Em như mạch máu chảy đầy tình anh.
Em giăng áo ảnh vây quanh,
Mặc ta say khổ
bên cảnh hư vô.
Rót đời day dứt cảnh khô,
Vén sông vũ trụ mây bờ gọi nhau.

SÁ CHI BIỂN RỘNG SÔNG SÂU

Chiều ơi
chiều rụng ven đời,
Thương cơn mưa hạ ngậm ngùi trắng hiên.
Em ngồi chải sợi tơ duyên,
Sợi thương đan sợi oan khiên lỡ làng.
Chiếc cầu nổi nhịp sang ngang,
Chưa qua sông đã dở dang gãy rồi.
Vươn tay
nổi sợi tơ đời,
Sao không nổi được phận tôi với người.
Em đi
lạc nẻo buồn vui,
Anh ru nắng ngủ
bên khơi suốt ngàn.
Tóc xưa... em thả vai buồn,
Môi xưa... em hãy dịu dàng môi thom.

Mắt xưa... hãy giữ cho tròn,
Anh ôm dĩ vãng lấp mòn bể dâu.
Sá chi biển rộng sông sâu,
Ta bơi vào cõi nhiệm màu yêu thương.

THÂN CON CỎ ÚA

Đêm Can Vê lạnh lắm rồi,
Con thức với Chúa dẫu trời sắp mưa.
Tháng ba,
cơn rét giao mùa,
Chúa đau,
con buốt gió lùa tâm can.
Xin gom từng chuỗi ăn năn,
Chôn bên Thập tự bao lầm lỗi nhau.
Thân con cỏ úa nát nhàu,
Nếp bàn chân Chúa
lặng trao ân tình.
Một đời mê đắm phù vinh,
Chìm trong biển tội,
giả hình,
bội vong.
Cuối mùa chay xót xa lòng,
Thân hần thương tích về nương bóng Ngài.
Xin mang Thập tự trên vai,
Lên đồi với Chúa chờ ngày Phục sinh.
Saigon tuần thứ 5 mùa Chay 2018

TÌNH MONG MANH NHƯ
KHÓI MÂY

Anh bỏ quên vườn trăng cũ,
Mãi phiêu du tận cuối trời,
Em ngồi vắt từng sợi nhớ,
Mà chưa khô hết ngậm ngùi.
Giếng em hạ xưa khô cạn,
Anh về rót ngập đầu yêu,
Bên nhau qua mùa hạn hán,
Kề vai dệt mộng ban chiều.
Sợi tình anh giăng trăm ngõ,
Buộc em chạm lưới ngực tù,
Nắng hồng phai từ dạo đó.
Trăng yêu ngan ngát lời ru.
Ta như loài sâu khờ dại,
Loanh quanh lá cỏ đa tình,
Xin mùa đông dài mãi mãi,
Yêu đi anh... kéo bình minh.
Em gom từng phiến u hoài,
Miên man về phơi lối cũ,
Tình mong manh như khói mây,
Yêu đi... kéo đời vụn vỡ!

Sài Gòn 7/11/2017

TRĂM TÔI THẬP TỰ NỮ XINH

Đau thương bầm cội linh hồn,
Cuộc chia ly vương hoàng hôn tím đời.
Cha, Mẹ, Con...
nổi trong tôi,

Nền thấp sáng quá góc trời nghĩa ân.
Bóng hoang nghĩa địa trầm luân,
Bao dung lời nguyện
yêu thâm vọng âm.
Nụ linh hồn trở nhánh trầm,
Vút qua cõi chết
quên thăm tối ngày
Muôn yêu sám hối uơm dày,
Gọi muôn nhân thế phủ đầy lời kính.
Trăm nghe Thập tự nở xinh,
Đêm buồn cõi chết
đón bình minh yêu...

Ghé nghĩa trang thăm Ba Mẹ ngày 02/11/2017

CHIỀU NAY LẶNG LẼ GIÁO ĐƯỜNG

Chiều nay lặng lẽ giáo đường,
Chúa ơi, con mãi tơ vương lụy đời.
Đàn chim vỗ cánh về xuôi,
Rủ nhau thăm khát góc trời dấu yêu.
Sao hồn con vướng trăm chiều,
U mê,
Lạc lõng
gót phiêu du tình.
Bao mùa đông lạnh buồn tênh,
Chân hoang khắp khếnh run ghèn oan khiên.
Chiều nay buông bỏ lụy phiền,
Về nương bóng Mẹ trọn niềm úi an.
Xin muôn sương lệ bên ngàn,
Thôi đừng rơi mãi bẽ bàng hồn đau.

Về đây thấm giọt kính cầu,

Nghe tình Chúa gọi từ sâu thăm lòng.

Bế mạc tháng Mân Côi, 31/10/2017

Một chút tình với Nguyễn Thế Hùng SB62

Nguyễn-Thế-Hùng SB62 nổi tiếng với những vần thơ lục bát đầy ma mỵ... Thơ anh đậm chất tình, cái tình của những đôi trai gái yêu nhau đầy lãng mạn. Nhịp điệu của những câu sáu tám được phân khúc tạo thành những giai điệu bất ngờ:

Chuông chiều

lẳng giọng hoàng hôn,

Tôi về kinh kệ ru hồn ngủ yên.

Nắng ơi

nắng hãy ngoan hiền,

Để tôi theo nắng xuôi miền ăn năn.

Chấp tay tạ lỗi nhân gian,

Xin em ban tặng một lần bao dung.

Ngày mai anh rụng ven đường,

Em đừng theo gió lạnh lòng cuốn tan.

(Tạ lỗi nhân gian của Nguyễn Thế Hùng)

Giai điệu tình ca đã quyến rũ anh cả một đời người. Đọc thơ anh, ta nhận ra một nỗi buồn man mác, hình bóng của người con gái giống như ảo ảnh làm cho thi sỹ van lơn, níu kéo cuối cùng cũng vượt mất khỏi tầm tay:

Buông hồn xa ngàn dặm,

Mơ nhớ người trăm năm,